

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی و سنجش توسعه یافتگی دهستان های شهرستان میاندوآب با استفاده از مدل تاپسیس فازی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی فضایی(جغرافیا)، دوره 1، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مسعود تقوایی - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

مهدی احمدیان - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

جابر علی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی فضایی یا سازماندهی فضایی روندی برای بهره ور سازی، آرایش منطقی، حفظ تعادل، توازن و هماهنگی بین جمعیت و تاسیسات اقتصادی ایجاد شده در فضای جغرافیایی و جلوگیری از بروز عدم تعادل و بازتاب های تخریبی و منفی در فضای سرزمین است. در این پژوهش ۲۳ شاخص از شاخص های توسعه شهرستان میاندوآب شامل شاخص های اقتصادی- اجتماعی (۵ زیر شاخص)، آموزشی- فرهنگی (۸ زیر شاخص)، بهداشتی- درمانی (۵ زیر شاخص) و شاخص های خدمات زیربنایی (۵ زیر شاخص) مورد تحلیل قرار گرفته است. رویکرد حاکم بر این پژوهش، توصیفی- تحلیلی و ماهیت آن می تواند کاربردی باشد. به منظور رعایت اصل دقت، محاسبات با استفاده از نرم افزارهای SPSS، Excel، Expert Choice و همچنین با بهره گیری روش های تحلیل آماری از جمله تاپسیس فازی، تحلیل خوشه ای، تحلیل فرایند سلسله مراتبی و درنهایت روش رتبه بندی لکسیکوگراف صورت گرفت. نتایج مطالعه حاضر حاکی از آن است که دهستان آجرلوی غربی به عنوان تنها گزینه برخوردار، رتبه نخست توسعه را در بین دهستان های شهرستان میاندوآب دارا است. از نظر توسعه شاخص های اقتصادی- اجتماعی، آموزشی- فرهنگی، بهداشتی- درمانی و شاخص های زیربنایی، ۶ دهستان شامل باروق، مرحمت شمالی، زرینه رود، مرحمت جنوبی، مرحمت آباد و زرینه رود جنوبی بعنوان دهستان های نیمه برخوردار و چهار دهستان به ترتیب شامل مرحمت میانی، زرینه رود شمالی، مکریان شمالی و آجرلوی شرقی بعنوان دهستان های محروم شناسایی شدند. همچنین در مقایسه رتبه دهستان ها از نظر توسعه شاخص ها مورد بررسی، همبستگی درخور و مناسبی مشاهده نمی شود.

کلمات کلیدی:

تحلیل فضایی، سنجش توسعه، تکنیک تاپسیس فازی، شهرستان میاندوآب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209827>

